

Modèle CCYC : ©DNE

Nom de famille (naissance) :

(Suivi s'il y a lieu, du nom d'usage)

Prénom(s) :

N° candidat : N° d'inscription :

(Les numéros figurent sur la convocation.)

Né(e) le : / /

 Liberté • Égalité • Fraternité
RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

1.1

Évaluation Commune

CLASSE : Première

VOIE : ☐ Générale ☐ Technologique ☒ Toutes voies (LV)

ENSEIGNEMENT : catalan

DURÉE DE L'ÉPREUVE : 1h30

Niveaux visés (LV) : LVA **B1-B2** LVB **A2-B1**

Axes de programme : **Axe 8 "Territoire et mémoire"**

CALCULATRICE AUTORISÉE : ☐ Oui ☒ Non

DICTIONNAIRE AUTORISÉ : ☐ Oui ☒ Non

☐ Ce sujet contient des parties à rendre par le candidat avec sa copie. De ce fait, il ne peut être dupliqué et doit être imprimé pour chaque candidat afin d'assurer ensuite sa bonne numérisation.

☐ Ce sujet intègre des éléments en couleur. S'il est choisi par l'équipe pédagogique, il est nécessaire que chaque élève dispose d'une impression en couleur.

☐ Ce sujet contient des pièces jointes de type audio ou vidéo qu'il faudra télécharger et jouer le jour de l'épreuve.

Nombre total de pages : 5

Baccalauréat général et technologique

CATALAN

Classe de première

**Epreuve 2 : Compréhension de l'écrit et expression écrite
(3e trimestre)**

<u>Durée de l'épreuve</u> 1 h 30	<u>Barème</u> 20 points CE : 10 points EE : 10 points
---	--

L'ensemble du sujet porte sur l'**axe 8** du programme « **Territoire et mémoire** ».

Il s'organise en deux parties :

1- Compréhension de l'écrit

2- Expression écrite

Document : Barcelona, 23 de gener de 1939

La mare sempre havia estat una dona previsor i aquells últims dies no parava de fer llistes amb tot allò que ens caldria per al viatge.

A pesar de la desfeta dels ànims, a casa sempre s'escoltava música clàssica. Un gramòfon de la marca *His Master's Voice*, model 130, que el pare havia regalat a la
5 mare abans d'esclatar la guerra, reproduïa aquella vesprada. Les notes acaronaven la tristesa que la mare sentia.

—Mare, què hi ha en aquesta capsa? —li vaig preguntar.

—He preparat coses de costura —em va respondre amb els ulls vidriosos—. Mira,
10 he posat unes tisores, agulles de cosir i de cap, un didal i fil blanc i negre, imperdibles, una veta blanca, un metre i una bobina de cordill.

—M'agrada molt aquesta capsa.

—T'agrada, vida meua?

—I aquest ou de fusta?

—Era de la iaia. No recordes quan sargia els forats dels mitjons?

15 —Sí... I en aquesta altra?

—Una mica de farmaciola: una bena, una ampolleta d'alcohol, unes gases, cotó-en-pèl i un flascó d'aigua del Carme. Ah, i una pinta. Encara avui en dia la conservo, malgrat l'òxid que l'ha envellida com a mi.

—Una pinta per als polls?

20 —Sí!

—I cordell? Per a què?

—Doncs no ho sé, però per a alguna cosa ens servirà.

25 Quan faltaven tres dies per a la caiguda de Barcelona, la ciutat mostrava un aspecte esfereïdor i apocalíptic. La foscor dels carrers afegia més drama a la por que s'escampava com una boira densa.

Cap a les nou de la nit, van tocar a la porta de forma accelerada. La mare i el pare es van mirar amb l'esglai als ulls. Era molt pesat viure en la temença.

—Obri, Bernat!, obri, soc el Vicent!

—Entra! Tanca la porta! Què passa?

30 —Ens n'hem d'anar ja! Les carreteres cap a Granollers estan plenes de gent que fuig a corre-cuita. Camions, mules, autobusos, a peu... No ens podem esperar a demà. Caurem com a mosques! Els rebels ja deuen haver entrat a Igualada a hores d'ara.

35 —Va, Vicent, prou, eh! Ja hem quedat aquest matí que marxarem demà a les set de la vesprada. No ens precipitem. Ja tinc els papers per a tots. Aquests de la conselleria s'han portat bé. Tot i que els critiquem, saps?

—Ja —va contestar el Vicent molt aspre.

—Vicent, ves a casa i calma la teva família. Demà a aquestes hores estarem fora de perill.

40 Mentre acabàvem d'embolicar la nostra vida en farcells, l'entrada de les tropes insurrectes a la capital catalana era imminent.

45 Des de la batalla de l'Ebre, l'avançament de les tropes franquistes cap a la resistència del govern legítim es va convertir en un objectiu imparable. Els soldats republicans tenien la moral als peus i se sabien perdedors. N'hi havia molts que eren treballadors, adolescents... sense cap tàctica ni disciplina militar.

L'enemic enfollit bombardejava hora rere hora. El port de Barcelona era un lloc spectral. Vaixells mig enfonsats. Columnes de fum. La mar bullia. La ciutat

agonitzava. Sort que vam fugir el vint-i-quatre de gener perquè el dia següent va ser una jornada de saquejos, de corregudes, de pors, de gent atemorida i famolenca que
50 no sabia si fugir, si romandre, si amagar-se o suïcidar-se. Els túnels de metro a la plaça de Catalunya semblaven pintures de Goya, en què els figurants mostraven uns ulls enfonsats per la fam, envoltats per la brutícia i el terror.

Aquells dies de gener, a la meua manera, anava dient adéu al meu barri estimat. M'imaginava a dalt de l'avió del parc del Tibidabo observant la ciutat. Un immens
55 pedregar amb les restes dels edificis fumejant que engegava Barcelona i feia plorar.

A la nit, els pares a penes van dormir. Jo escoltava atenta com la mare gemegava; com el pare passejava pel menjador, obrint i tancant calaixos, com si busqués les nostres empremtes, les dels iaïos, les dels dies de felicitat i de bonança.

I va clarejar el dimarts 24 de gener de 1939. Em va despertar el fred d'un matí gelat
60 com el crani d'un mort.

Adaptat de: Rosa Miró Pons, *Filferrada. La platja de les cigonyes negres*, 2019

1- Compréhension de l'écrit (10 points)

Responen en català a les qüestions següents.

- a. Presenteu la situació dels personatges i el tema principal del text.
- b. «Mentre acabàvem d'embolicar la nostra vida en farcells, l'entrada de les tropes insurrectes a la capital catalana era imminent.»

Quin és l'interès d'aquesta frase per la comprensió del text? Expliqueu-ho fent altres referències al text.
- c. Quina és la finalitat del text en relació amb l'eix «Territori i memòria»?

2- Expression écrite (10 points)

Vous traiterez en catalan, en 120 mots au moins, l'un des deux sujets suivants.

Sujet A

Continueu la història de forma coherent.

Sujet B

La memòria de les guerres no s'ha de convertir en una guerra de les memòries.

Què penseu d'aquesta afirmació? Expliqueu i il·lustreu el vostre punt de vista.